

68 වර්ෂය - ශ්‍රී. බු. ව. 2557

2013 දෙසැම්බර් 16

උදුවස් කලාපය

808 මාසික ධර්ම පත්‍රිකාව

සතරාකාර පුද්ගලයෝ !

ගල්කිස්ස ශ්‍රී ධර්මපාලාරාමය සහ කතරගම උපාලි ධර්මශ්‍රමාධිපති
ශ්‍රී සුමංගල විද්‍යාවතංස - මහා මහෝපාධ්‍යාය
අග්ගමහා පණ්ඩිත අතිපූජ්‍ය කොටුගොඩ ධම්මාචාස අනුනායක
ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසිනි

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස

“ වත්තාරෝ මේ හික්ඛවේ පුග්ගලා සන්තෝ, සංවිජ්ජමානා ලෝකස්මිං,
කතමේ වත්තාරෝ ? උග්ඝට්ඨකද්දු - විපච්චකද්දු - කෙදයෙතා -
පදපරමෝ ! ඉමේ ඛෝ හික්ඛවේ වත්තාරෝ පුග්ගලා සන්තෝ සංවිජ්ජමානා
ලෝකස්මින්ති. ”

මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි පුද්ගලයෝ සතර දෙනෙක් වෙති,
උග්ඝට්ඨකද්දු පුද්ගලයා යනු කී විගස ම ඇසු විගස ම - දුටු විගස ම එය
තේරුම් ගතහැකි බුද්ධිමතා ය. දෙවැන්නා විපච්චකද්දු පුද්ගලයා ය.
ඔහුට විස්තර සහිතව - යමක් අසා කියා දැක අවබෝධ කරගැනීමේ ශක්තිය
- හැකියාව - උපතින් ම පිහිටා ඇත. කෙදයන් පුද්ගලයා නම් කලක්
වෙහෙස මහන්සි වී දැඩි උත්සාහයක් දරා අවශ්‍ය දෙය දැකීමෙන් ඇසීමෙන්
සහ පළපුරුද්දෙන් අවබෝධ කරගන්නා පුද්ගලයා ය, සතර වැනි පුද්ගලයා
පදපරම ගණයට වැටෙයි. පදපරම පුද්ගලයාට කෙතරම් ඇසුවත්,
කෙතරම් දුටුවත්, කෙතරම් කාලයක් පරිචය කළත් අවශ්‍ය විෂයය -
කාරණය තේරුම් ගැනීමට ශක්තියක් නැත. මේ ලෝකයෙහි වෙසෙන
අපසෑම කෙනෙක්ම මේ සතරාකාර ක්‍රමයෙන් එක කොටසකට වැටේ,
අංගුත්තර නිකායෙහි සඳහන් වන මේ කරුණු සතරෙන් අද ධර්ම
පත්‍රිකාවෙන් පැහැදිලි කරනු ලබන්නේ පළමු වැනි තැනට වැටෙන පුද්ගලයා
ගැන ය. එනම් උග්ඝට්ඨකද්දු පුද්ගලයා ගැන ය. හෙතෙමේ උපතින් ම
ගෙනෙන ලද ප්‍රඥාව ඇති කෙනෙකි. සහජයෙන් ම නැණවතෙකි. ඒ හික්කුන්
වහන්සේට ඔහුට හෝ ඇයට බුදුරජාණන් වහන්සේ හෝ ශ්‍රාවක නමක් -

අදහසක් පැහැදිලිව දක්වන විට ම සැණෙකින් අවබෝධ වන්නේ ය. බණට දහමට පමණක් නොව ශිල්ප ශාස්ත්‍ර ඉගෙන ගන්නා දරුවනට ද ගොවිතැන් කර්මාන්තය සඳහා යෙදෙන බාල තරුණ අයට ද ඒ දෙය පැහැදිලිව කියා දෙන විට, එය දකින විට හා කරන විට මනා ලෙස පැහැදිලි වන්නේ ය.

බුදුරදුන් දවස උන්වහන්සේ වදාරණ කරුණු සැණෙකින් අවබෝධ කරගත් පින්වත් පුද්ගලයෝ සිටි බව පොත පත් පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ ය. ඉගෙන කියා ගන්නා දරුවන් අතර ද ගුරුවරයා හෝ මවුපිය වැඩිහිටි කෙනෙක් කාරණයක් පහදා දී ලියා කියා දෙන විට ම වටහා ගැනීමේ ශක්තියක් පුණ්‍ය බලයක් ඇති දරුවෝ දැනුදු අප අතර සිටිති. එසේම ගොවිතැන් කර්මාන්තාදිය පිළිබඳව ද කළ දෙයක් දුටු විගස ම ඒ පිළිබඳව තම සිත් සතන් යොමු කොට වටහා ගැනීමෙහි ශක්තිය ඇත්තෝ අප අතර නැත්තේ නොවේ, එම පුද්ගලයන් සතර දෙනා අතුරෙන් මෙම ධර්ම පත්‍රිකාවෙන් උග්ඝටිතඤ්ඤ පුද්ගලයා ගැන පමණක් දක්වනු ලැබේ. විපඤ්චිතඤ්ඤ ඤෙය්‍ය පදපරම යන පුද්ගලයන් ගැන ඉදිරි ධර්ම පත්‍රිකාවල දී එකින් එක විස්තර කෙරෙනු ඇත.

පොදුවේ ගත් කල උග්ඝටිතඤ්ඤ පුද්ගලයා වාසනාවන්ත කෙනෙකි. ධර්මානුකූල වචනයකින් කියතහොත් ඔහු හෝ ඇය ත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසන්ධියකින් උපත ලද කෙනෙක් බව ඉඳුරා ම කිවහැකිව තිබේ. ත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසන්ධිය යනු මෙලොව උපත ලැබීමට පෙර ආත්මභාවයෙන් චුත වන මොහොතේ දී ඒ ආත්මයේ දී හෝ පෙර ආත්මභවයක දී හෝ සිදුකරගත් අලෝභ - අදෝස - අමෝහමය කුසලයක් සිහිපත් වීම ය. “භවතෝ භවස්ස පටිසන්ධානං පටිසන්ධි” යනුවෙන් විග්‍රහකොට ඇති පරිදි අතිත භවයෙන් චුතවීමත් සමග ම මේ භවයෙහි පිළිසිඳු ගැනීම සිදුවන අවස්ථාවේදීත් ඇති වන විත්ත මාලාවය, ලෝභයෙන් නොබැඳි - ද්වේෂයෙන් නොකිලිටිව මොහයෙන් මුළු නොවී තමා කරගත් පින්ක් සිහිපත් වූ විට ඊලඟ උපත ත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසන්ධියකින් ම සිදු වේ. කෙනෙක් තම ජීවිත කාලය තුළදී ලාභ ප්‍රයෝජන කීර්ති ප්‍රශංසා තනතුරු ආදියක් පිළිබඳව කිසිදු බලාපොරොත්තුවක් නොමැතිව වටිනා දානාදී කුසලක්‍රියාවක් කරයි. නැත්නම් පාසලක් වෙහෙරක් විහාරයක් වැඩිහිටි නිවාසයක් හෝ ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් පරිත්‍යාගමය කුසලයක් සිදුකරයි. එහි කිසිදු අමතර බලාපොරොත්තුවක් නැති විය යුතුය. දෙවැනි කාරණය අන් අය සිදු කරන පින්කම් වලට වඩා ඉහළින් කැපී පෙනෙන අයුරින් හෝ අන් අයට පෙනෙන පරිදි උපාරුවට - ඊර්ෂ්‍යයා ක්‍රෝධාදියෙන් මුසුව කරන ලද පින් කමක් නොවිය යුතු ය. අන් අය කරන පින්කම් වලට වඩා තමන්ගේ පින්කම ඉස්මතු වන පරිදි ද්වේෂයෙන් නො කරන්නක් විය යුතු ය. අමෝහ යනුවෙන් කියවෙන්නේ පිනේ ඇති වටිනාකම පිළිබඳව අවබෝධයක් නො මැතිව - කරන්නන්වලේ කරන පින්කමක් නොව - එහි ඇති වටිනාකම තේරුම් ගෙනම කුසලක්‍රියාවක් කිරීම ය. මෙසේ ලෝභයෙන් කිලිටු නොවූ, ද්වේෂයෙන් අපිරිසිඳු නොවූ, මෝහයෙන් යුක්ත නොවූ පින්කමක් සිහිපත් වූ විට ඒ අනුව ඊලඟ උපත සිදුවන්නේ ත්‍රිභේතුක ප්‍රතිසන්ධියකිනි.

උග්ඝට්ඨකද්දු පුද්ගලයන් පිළිබඳව සඳහන් කරන විට බාහිය දාරුවේරිය - සන්නති ආදී භවතුන් ගැන කරුණු කීමට ඇත. එහෙත් මෙහිදී බාහිය දාරුවේරිය රහතන් වහන්සේ පිළිබඳව සැකෙවින් කරුණු දක්වනු ලබන්නේ උග්ඝට්ඨකද්දු පුද්ගලයා පිළිබඳ විස්තර දැනගැනීමේ පහසුව සඳහා ය. ගෞතම බුදුරදුන් දවස වහා ලබන ලද අභිඤා ඇති එනම් සැණෙකින් රහත් බවට පත් හික්කුන් වහන්සේලා පිළිබඳව කරුණු කියන විට බාහිය දාරුවේරිය තෙරුන්ගේ කතා පුවතීන් පැහැදිලි කළ හැකි ය. මුන්වහන්සේ බුදුරදුන් වදාල බණපද කිහිපයක් අසා මහරහත් බවට පත්වූහ. එනිසා ම “ ඒතදග්ගං හික්ඛවේ මම සාවකානං හික්ඛුනං බීජපාභිකද්දානං යදිදං බාහියෝ දාරුවේරියෝ” යනුවෙන් අසුමහා ශ්‍රාවකයාණන් වහන්සේලා අතර අග්‍රස්ථානය ද ලබාගෙන ඇත.

මේ බාහිය නැමැත්තා තොග වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයෙකි. වෙළඳාම පිණිස ස්වර්ණභූමියට (බුරුම රටට) මුහුදෙන් බඩු රැගෙන පිරිසක් සමග නැව් මගින් යන අතර සුළි සුළඟකට හසුවී කුඩා සුලුප්පු (නැව්) සමූහය කැඩී බිඳී සුණු විසුණු විය. පිරිස ද මුහුදුබත් වූහ. නැවකින් කැඩුණු ලැල්ලක් අල්ලාගෙන පිහිනන්නට පටන් ගත් බාහිය දිවි බේරාගෙන කුඩා දූපතකට ගොඩවී ය. නිර්වස්ත්‍රව සිටි මෙතෙමේ විලකට බැස දියමත හැදෙන දියසෙවෙල් ගර්ථයේ පටලවාගෙන එමගින් විලි වසාගෙන අනුලාගත් මැටිමුට්ටියක් ද අතැතිව කැම ටිකක් සොයා ගැනීමට කුඩා ගෙවල් මණ්ඩියකට ගියේ ය. මෙය දුටු මිනිස්සු මෙතෙමේ තවුසෙක් යයි සලකා අර මුට්ටියට තමන් කන බොන ආහාර පාන ටික ටික බෙදූහ. මෙයින් ම දින පතා ඔහු පිවිතය රැකගති. අතරමංව කරකියා ගතහැකි දෙයක් නොමැතිව සිටි ඔහු දියසෙවෙල් ඉවත් කොට කොළ සහ වියලි පරඬැල් ඉන වට ඔතාගෙන කෙස්වැටිය හිසමත බැඳගෙන වැඩුණු රැවුලක් සහිතව කට කැඩූ මුට්ටිය පාත්‍රයක් සේ සකසා ගෙන දිනපතා පිඩු පිණිස යයි. ටික දවසකින් මිනිසුන් කතාකරන භාෂාවේ වචන ගණනාවක් ද මතක තියාගෙන ඒ වචන භාවිත කරමින් මම රහත් නමක් වෙමියි ” මිනිසුන්ට හඟවන්නට - කියන්නට පටන්ගති, වඩාත් පැහැදීමට පත් මිනිස්සු පිණ්ඩපාතයෙන් ඔහුට සංග්‍රහ කළහ.

බාහිය දාරුවේරිය සමග කාශ්‍යප බුද්ධ කාලයෙහි එකට මහණදම් පිරු අනාගාමී බවට පත් හික්කු නමක් බඹලොව බුන්මරාජයෙක්ව පහළව සිටියේ ය. හෙතෙමේ තම මිත්‍රයා දැන් අතරමංව “ යාවක බව සඟවාගෙන මම රහතෙක් වෙමියි කිය කියා දුගි මිනිසුන්ගෙන් ලැබුණු දෙයක් වළඳමින් පිවත්වෙයි. මොහුට පින් ඇත. රහත්වීමට හැකි ය. ගෞතම බුදුරදුන් ලොව පහළව පේතවනාරාමයේ වෙසෙන බව මොහුට දන්වා එහි යැවිය යුතු යැයි “ සිතා මේ බුන්ම රාජයා සැණෙකින් බාහිය දාරුවේරිය ඉදිරියේ සිහිනෙන් පෙනී සිට ඔහුට මෙසේ කීවේ ය. “ බාහිය දාරුවේරිය, ඔබ රහතෙක් නොවේ, රහත් බවට අවශ්‍ය ගුණයන් ඔබ ලඟ නැත. ඔබත් මමත් තව දෙනුන් නමකුක් කාශ්‍යප බුද්ධ කාලයෙහි මහණදම් පිරුවෝ වෙමු. ගෞතම බුදුරදුන් දැන් ලොව පහළව ඇත. සැවැත්නුවර වෙසෙහි, වහා දැන්මම නිදිගැට හැරදමා උන්වහන්සේ වෙත යන්න,-

උන්වහන්සේ වෙතින් ඔබට මොක් මග වහා ලබාගත හැකි යයි කියා බුන්මයා අතුරුදන් විය. ගෞතම බුදුරදුන් පහළවී ඇති බව ඇසූ බාතියට අසීමිත සතුටක් ඇතිවී ය. බාතිය තවුසා වහා නැගිටිවේ ය. ඒ මහරුම සැවැත් නුවරට යන්න මගට බැස්සේ ය. බුද්ධ යන වචනය ඇසීමෙන් ඔහු තුල ඇති වූයේ අපරිමිත ප්‍රබෝධයකි. පසුදා පෙරවරුවෙහි අවසාන භාගය පමණ වන විට එනම් පසුදා දාවල දහයාමාර - එකොළහ පමණ වන විට බාතිය තවුසා ජේතවනයට පැමිණියේ ය. බුදුරදුන් නැත, විමසුවේ ය. උන්වහන්සේ පිඬු පිණිස වැඩමකළ බව අසා වහා පිණිසපාතයේ වඩින බුදුරදුන් වෙත මහ මගට දිව ගොස් වැඳ වැටී භාග්‍යවතුන් වහන්ස ඔබ වහන්සේ ලොව පහළවූ බව ඇසීමෙන් මට ඇතිවූයේ අපරිමිත සතුටකි. අනේ ! ස්වාමිණී මට බණ පදයක් පවසනු මැනවි, බොහෝ දුරක සිට ඊයේ රාත්‍රී පටන් මම නොඉවසිල්ලෙන් ඔබ වහන්සේ දැකීමට පැමිණියෙමි.

තුන්වන වරටත් ඉල්ලීමක් කළ විට ඉවතලීමට නොහැකි වූ බුදු පියාණෝ බුන්ම රාජයා සිහිනෙන් කී පරිදි ම ඔහුගේ පෙර පින් බලා “ තස්මානිතේ බාතිය දාරාවේරිය, චචං සික්ඛි තබ්බං දිට්ඨේ දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතේ සුතමත්තං හවිස්සති, මුතේ මුත මත්තං හවිස්සති, විඤ්ඤාතේ විඤ්ඤානතමත්තං හවිස්සති ” යන බණපද හතර කියා නිමවෙත් ම කොළ පරඬැල් වැහැරියකින් විලි වසා සිටි බාතිය දාරාවේරිය සවි කෙලෙසුන් නසා උතුම් වූ රහත් භාවයට පත්වූයේ ය. කාග්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේ දවස ඔහු මහණදම් පිරිමේ උතුම් ගුණ බලය මේ හවයේ දී රහත් වීම පිණිස පිහිට වූ ආකාරය මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ ය. උග්ඝට්ඨකඤ්ඤා පුද්ගලයෝ මෙසේ සැණෙකින් ධර්මය අවබෝධ කරගත හැකි පුණ්‍ය බලයකින් යුතු උතුමන් බව සැලකිය යුතු ය. උන් වහන්සේට රහත් වීම සඳහා අමුතු වැයමක් දරන්නට නො සිදුවූයේ - පෙර නිසි පරිදි මහණදම් පිරිමේ පුණ්‍ය බලය නිසා ය.